

ШВИДКОПЛИННА «ЕТЕРНІТА»

Усе іде,

але не все минає над берегами вічної ріки

Ліна Костенко

Все розпочалось із маленького. Декілька студентів Рівненського музичного училища у 2015 році загорілись ідеєю створення хорового колективу, щоб випробувати свої сили - без допомоги викладачів розучувати та виконувати цікаві твори. До речі, випадково чи ні, але хор утворився дівочий під орудою старшокурсника Віталія Мартодеєва.

Спершу це важко було назвати хором, скоріше – вокальним ансамблем. Але з часом колектив наповнювався новими учасниками і вже у своєму першому публічному виступі на конкурсі “Галицькі самоцвіти” (2016р.) у місті Львові хор налічував 13 співаків.

13 однодумців, які горіли амбітною ідеєю - розвивати справжній професійний колектив, гідно презентувати хорову музику в сучасному світі.

Старанність співаків та наполегливість керівника увінчалася успіхом. Три роки творчого життя рівненського молодіжного хору «Етерніта» видались напрочуд результативними. Здавалося, що з кожною репетицією, зростає виконавський рівень співаків.

Основною умовою участі в колективі було систематичне відвідування репетицій. Ніяких пропусків!!! Адже працювали над складними творами. Віталій був дуже впевнений в тому, що він робить, і того ж очікував від виконавців. Він багато працював над диханням, звуком, чистотою співу, дикцією... І все це давало крутий результат. Співаки рівнялись на зразкові хори, які вже досягли професійних вершин. Але молодіжний хор нікого не «плагіатив», а робив своє.

Для прикладу, програму формували із творів різних епох і стилів: «Lux aurumque» Е. Вітacre, «Жарт» Й.С. Баха, «Петрівочка» Л. Дичко, «Свят Господь» І. Алексійчук, «Странное Рождество» Г. Свиридова. Звичайно вивчати складну музику було дуже цікаво і важко водночас, але Віталій вмів і

доступно все пояснював, виправляв одразу помилки. Так як в хорі були студентки різних курсів - від 1 до 4, то зрозуміло, що рівень в усіх був різний, але кожен старався досягнути кращого.

Сказати, що студенти замріялись - не можна. Виконання хору «Етерніта» оцінювали на високому рівні справжні професіонали - Олександр Тарасенко, Галина Шпак, Леся Дичко, Галина Горбатенко, Микола Гобдич та інші. Завдяки спільній праці хористів та диригента хор «Етерніта» отримував лише призові місця на конкурсах у номінаціях «камерні жіночі хори» та «кращі професійні колективи».

Особливим, і можливо найважливішим конкурсом у діяльності хору був міжнародний вокально-хоровий конкурс «Victoria» м. Київ (2018р.), де хор став володарем Гран-прі. Підготовка була довгою - 3-4 місяці репетицій, відточування ідеального хорового звучання, навіть, банальний вихід на сцену - все до самих дрібниць. І ось цей дивовижний момент: хор виконує композицію «Lux augumque» Е. Вітакера, сонори якої заповнюють весь простір, відлунюючись у серцях слухачів...

Тоді здавалося, що назва хорового колективу «Етерніка» (з італ. – вічність) виправдає себе. Співаки-однодумці попри все будуть разом, будуть освоювати нові твори і перемагати у наступних конкурсах.

Проте нічого вічного не буває. Прийшов червень 2019р., і дівчата, які завершили навчання в музичному училищі, роз'їхалися по домівках, а згодом поступили до вузів в різних містах України.

Залишилось із колективу 8 дівчат. Хором назвати це вже було важко, але «Етерніта» продовжила своє існування в октеті.

Співаки почали готуватись до VII фестивалю-конкурсу «Галицькі самоцвіти» м. Львів (2019р.). Програма була серйозна – 8-голосний твір «Magnificat» Арво Пярта та «Співаночки» Володимира Зубицького. Ви лише уявіть: октет співає восьмиголосний твір! Тобто усі виконавці не мали ніякої «боязні» співати та впевнено «тримати» свою партію. Також використовувались елементи танцю та гри на бубні, які треба було поєднати із

співом. В прямому сенсі це «ламало мозок», адже задіяний і голос, і тіло. Але репетиції все відшліфували і дозволили вибороти Гран-Прі.

Цей конкурс був останнім в діяльності студентського колективу, який так яскраво «засяяв» на мистецькому небосхилі та стрімко зник.

Розраховувати на щось довготривале було й не слід. Перебування в молодіжному колективі завершувалося для учасника закономірно із завершення навчання. Життєва доріжка повела кожного випускника своїм шляхом. Проте виконавський досвід, здобутий у хорі «Етерніта», не був даремний, а дав додатковий стимул для подальшого навчання.